

Nr 18.

Av herr **Holmström m. fl.**, om ökat anslag till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.

Skytteförbundens överstyrelse ingav sitt underdåniga anslagsäskande för budgetåret 1940/41 den 21 juni 1939 och således vid en tidpunkt då den utrikespolitiska situationen var en helt annan än den efter krigets utbrott inträdda.

De förändrade förhållandena hava i mångt och mycket påverkat skytterörelsens verksamhet och ekonomi. På överstyrelsens initiativ igångsattes från och med september månad 1939 s. k. beredskapsskjutningar med värnpliktiga eller ynglingar som ännu icke uppnått värnpliktsåldern. Dessa beredskapsskjutningar försiggingo under september, oktober och november månader, på vissa håll i landet till årets slut.

För ifrågavarande beredskapsskjutningar erhöll skytterörelsen på Kungl. Maj:ts förslag till 1939 års urtima riksdag ett extra anslag av 75,000 kronor.

Resultatet av 1939 års beredskapsskjutningar kan ännu icke fullt överblickas, men man kan approximativt beräkna att 15,000 à 20,000 s. k. beredskapsskyttar deltagit i övningarna. Antalet aktiva medlemmar i skytterörelsen har stigit från cirka 96,000 vid slutet av år 1938 till 115,000 à 120,000 vid slutet av år 1939.

Denna i och för sig ytterst glädjande utveckling måste emellertid medföra kännbara konsekvenser för föreningarnas ekonomi under verksamhetsåret 1940. Föreningarna komma under detta år redan från början att arbeta med ett väsentligen utökat medlemstal, vilket medför ökade kostnader för ammunition, målmateriel, vapenunderhåll, instruktörer m. m. Därtill kommer — likaledes som en i och för sig glädjande men ekonomiskt betungande faktor — att rekryteringen under år 1940 med säkerhet kan förväntas bli större än någonsin tidigare.

Det är därför helt naturligt, att skytteförbundens överstyrelsens förenämnda anslagsäskande den 21 juni 1939, vilket äskande lagts till grund för Kungl. Maj:ts ställningstagande till frågan om skytterörelsens medelsbehov för budgetåret 1940/41, icke längre kan avspegla skytterörelsens verkliga behov.

Åtskilliga föreningar i landet ha med berömvärd nit redan strax efter årsskiftet 1939/40 igångsatt nya s. k. beredskapsskjutningar, vilka på alla håll blivit föremål för stort intresse bland alla kategorier av Sveriges folk. Helt säkert komma dessa skjutningar, efter hand som året framskrider och de klimatiska förhållandena bliva gynnsammare för skjutning å bana, att erhålla allt större omfattning. Jämväl för fältmässiga skjutningar och speciellt fältskjutning på skidor är intresset just nu utomordentligt stort.

Av anslaget för budgetåret 1939/40 har till föreningarna utbetalats ett

belopp av 2 kronor 50 öre för anslagsberättigad skytt efter ett antal av 74,000 sådana skyttar, vilket utgör ett sammanlagt belopp av 185,000 kronor. Enär det av skytteförbundens överstyrelse äskade och av Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition upptagna totalbeloppet för det frivilliga skytteväsendets understödjande under budgetåret 1940/41 är precis lika stort, 470,000 kronor, som statsanslaget för samma ändamål under budgetåret 1939/40, kan den direkt till skytteföreningarna utgående andelen därav icke bli högre än 185,000 kronor, därest icke skytteanslagets totalbelopp höjes. Skytteföreningarna erhålla sin andel av anslaget i september månad och bestrida därmed kostnaderna under då innevarande verksamhetsår (kalenderår). Det är av alldeles speciell vikt att under år 1940 skytteföreningarna erhålla erforderliga medel för bestridande av den intensifierade verksamhet som då med säkerhet väntas och för övrigt redan påbörjats. Därest så ej sker, kan inträffa att föreningarna av brist på medel icke kunna åtaga sig att bedriva skjututbildning med alla dem som åstunda dylik och för detta ändamål inställa sig på banorna. Detta får ej ske under en allvarstid som den nu innevarande.

Under år 1939 har, enligt vad redan anförts, antalet »aktiva medlemmar» stigit till 115,000 à 120,000. Av dessa torde omkring 100,000 vara »anslagsberättigade». Endast detta visar, att man torde hava anledning räkna med omkring 26,000 flera »anslagsberättigade» än som beräknats för anslaget, och att alltså en brist på 65,000 kronor uppkommer.

Att icke fler än 100,000 av de ovan nämnda 115,000 à 120,000 »aktiva medlemmarna» beräknats vara »anslagsberättigade» beror till stor del därpå, att de s. k. beredskapsskjutningarna kommo i gång så sent på hösten, att tiden därför blev för knapp. Man torde emellertid kunna förutsätta, att under detta år betydligt flera skola skjuta sig »anslagsberättigade».

Det förtjänar erinras därom att antalet anslagsberättigade skyttar under åren 1914 och 1915 utgjorde 188,214 respektive 165,245. Det föreligger starka skäl för antagandet, att det *nu* blir ännu större anslutning.

Det torde icke vara överdrivet att sätta antalet till 160,000, som med det hittills gällande beloppet 2 kronor 50 öre per anslagsberättigad skytt kräver ett statsanslag för föreningarna å 400,000 kronor, vilket med 215,000 kronor överstiger det av Kungl. Maj:t äskade.

För skjutbanors ordnande har skytteförbundens överstyrelse i sitt anslags-äskande för budgetåret 1940/41 upptagit ett belopp av 67,800 kronor. Icke minst på grund av det ökade intresset för frivillig skytteverksamhet ha emellertid ansökningar om anslag till skjutbanor inströmmat till skytteöverstyrelsen i en på förhand oanad utsträckning. För närvarande föreligga från 124 skytteföreningar ansökningar för detta ändamål till ett sammanlagt belopp av 257,658 kronor. Även om väsentliga reduceringar av de i dessa framställningar upptagna anslagskraven kunna göras, så är å andra sidan att förvänta att ett mycket stort antal nya ansökningar skola inkomma innan budgetåret 1940/41 gått till ända. Därest icke verksamheten skall lida ett allvarligt och i dessa tider mer än eljest vådligt avbräck torde för budget-

året 1940/41 skytteöverstyrelsen för skjutbanors anordnande böra disponera ett belopp av minst 275,000 kronor.

Enligt vad under hand hos skytteförbundens överstyrelse inhämtats disponerar överstyrelsen för ändamålet i fråga allenast över ett belopp av 10,255 kronor (varutav 225 kronor i besparingar samt 10,000 kronor som beräknad ytterligare vinst på 1939 års riksskyttelotteri), vartill skulle komma ovan omförmälda 67,800 kronor eller sammanlagt 78,055 kronor. Den differens som härigenom uppkommer — 196,945 kronor — synes böra täckas av statsmedel utöver de av Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition upptagna.

Vi inse till fullo, att riksdagens ledamöter i nuvarande statsfinansiella situation måste iakttaga den största återhållsamhet, när det gäller att i motioner begära ökade anslag. Då emellertid den frivilliga skytterörelsen direkt tjänar försvaret och då nu — som i trontalet säges — »tryggandet av rikets säkerhet står i förgrunden», tveka vi icke att framlägga detta förslag om en höjning av det av Kungl. Maj:t i propositionen äskade anslaget för »frivilliga skytteväsendets befrämjande». Det må i detta sammanhang anföras, att skytteanslaget under åren 1904—1926 med varierande belopp varit större än det av Kungl. Maj:t nu begärda 470,000 kronor. Under åren 1915—1922 översteg anslaget en miljon kronor. Åren 1919 och 1920, då det var störst, utgjorde det 1,626,000 kronor.

Vi hava i denna vår hemställan inskränkt oss till vad vi anse vara oundgängligen nödvändigt.

Vad den personliga skjutskickligheten betyder för försvaret, hava finnarna i sin heroiska kamp mot de anfallande ryska massorna visat på ett övertygande sätt. Vi kunna räkna med att ett försvar av vårt land måste ske under förhållanden, som i stort sett likna finnarnas.

I anledning av ovanstående få vi härigenom hemställa,

att riksdagen utöver det av Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition upptagna beloppet, 470,000 kronor, måtte till skytteförbundens överstyrelses förfogande ställa de i det föregående angivna beloppen respektive 215,000 kronor och 196,945 kronor eller sammanlagt i avrundat tal 412,000 kronor.

Stockholm i januari 1940.

<i>Nils Holmström.</i>	<i>Fredrik Ström.</i>	<i>Elof B. Andersson.</i>
<i>Lennart Bondeson.</i>	<i>Carl Sundberg.</i>	<i>L. Tjällgren.</i>
<i>Ruben Wagnsson.</i>	<i>Mauritz Västberg.</i>	<i>Carl Beck-Friis.</i>
<i>Rickard Sandler.</i>	<i>B. v. Stockenström.</i>	<i>Sam Larsson.</i>
<i>Bernhard Nilsson.</i>	<i>Robert von Horn.</i>	<i>William Nisser.</i>
<i>Verner Söderkvist.</i>	<i>J. B. Johansson.</i>	<i>Knut Petersson.</i>
<i>Ivar Öman.</i>	<i>Rickard Lindström.</i>	<i>Ernst Eskhult.</i>
<i>Allan Holstenson.</i>	<i>K. I. Sköldén.</i>	<i>Leon. Hagström.</i>

<i>Emil Andersson</i> i Jäger.	<i>John Gustavson.</i>	<i>Carl Bengtsson.</i>
<i>Olof Carlsson.</i>	<i>Torsten Caap.</i>	<i>Axel Roos.</i>
<i>Eskil Albertsson.</i>	<i>John Björck.</i>	<i>P. Granath.</i>
<i>B. A. Nilsson.</i>	<i>O. A. Nordborg.</i>	<i>A. O. Frändén.</i>
<i>Sven Boman.</i>	<i>Gottfr. Karlsson.</i>	<i>K. E. Johanson.</i>
<i>Gustaf Strömberg.</i>	<i>Arvid De Geer.</i>	<i>G. Heüman.</i>
<i>Martin Sandorf.</i>	<i>Georg Branting.</i>	<i>Axel Löfvander.</i>
<i>C. A. Härdin.</i>	<i>D. Pettersson.</i>	<i>K. W. Bodin.</i>
<i>Eilif Sylwan.</i>	<i>Nils Herlitz.</i>	<i>Israel Lagerfelt.</i>
<i>Per Andersson.</i>	<i>G. W. Källman.</i>	<i>Gustaf Velandér.</i>
<i>C. Fr. Carlström.</i>	<i>Harald Nordenson.</i>	<i>Wiktor Egnell.</i>
<i>J. M. Bäckström.</i>	<i>Nils Gabrielsson.</i>	<i>Axel Mannerskantz.</i>
<i>Gustaf Björkman.</i>	<i>M. Svensson.</i>	<i>Th. Nilsson.</i>
<i>N. Gärde.</i>	<i>K. G. Ewerlöf.</i>	<i>Georg Andrén.</i>
<i>Karl Wistrand.</i>	<i>Ivar Persson.</i>	<i>G. A. Björkman.</i>
<i>E. Thulin.</i>	<i>E. G. C. Brandt.</i>	<i>Arthur Heiding.</i>
<i>J. A. Andersson.</i>	<i>Ivar Ekströmer.</i>	<i>Joh. Friggeråker.</i>
<i>Gustaf Tamm.</i>	<i>Verner Andersson.</i>	<i>Gunnar Bodin.</i>
<i>A. R. Aronsson.</i>		<i>Gustaf Elofsson.</i>
